

mier. Det forekommer mig derfor ikke, at det kan være rigtigt at tillade Folk, som slet ikke have vist nogen Interesse i saa Henseende, uden Videre at tage Præmier. Det er paa ingen Maade vanskeligt at komme ind i disse Landboforeninger, og det forekommer mig derfor at være aldeles klart, at de Mænd, som ikke ere Medlemmer af dem, ikke vise nogen Interesse for Huusdyravlens Fremme og ikke komme tilstede for at foretage nogen gavnlig Foranstaltning i den Retning, medmindre de kunne faae Leilighed til at faae en af Landboforeningernes Præmier. Jeg veed desuden af Erfaring, at det har havt skadelig Indflydelse paa disse Landboforeningers Udvikling, at en saadan Bestemmelse har eksisteret. Jeg maa ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ved Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 17 vil det blive paalagt Foreningerne at lade de belønnede Dyr benytte til Tillæg i Landet, hvorimod det efter Fleertallets Forslag kun vil blive dem paalagt at lade Dyrene forblive i Landet, og det er en meget stor Forskjel, thi naar det kun bliver Foreningerne paalagt, at Dyrene skulle forblive i Landet, kunne de ogsaa blive benyttede som Ride- eller Kjøreheste. Dette forekommer mig at indeholde en saa meget større Grund til at vedtage Forslaget under 17. — Under Nr. 18 har jeg stillet et Forslag, der gaaer ud paa at overlade til Commissionen, ved Uddeling af Præmier til Hesteavlens Fremme, ikke alene at anvende dem til Hingste, men ogsaa til Hopper og Hingstplage. Den ærede Ordfører fortolkede rigtignok den af Fleertallet foreslaaede § 12 saaledes, at Commissionen ogsaa derefter maatte være bemyndiget til at uddele, om ikke Præmier, saa dog Belønninger for Hingstplage, men er det Tilfældet, at denne Paragraph kan forståes saaledes, hvad jeg imidlertid ikke kan see, saa maa Commissionen ogsaa være bemyndiget til at uddele Præmier til Hopper. Det er ingenlunde ligegyldigt, om Commissionen er indskrænket til kun at kunne uddele Præmier til Hingste; derved sikrer man sig kun en halv

Forbedring. For at opnaae et fuldstændigt godt Afkom maa man ikke alene have gode Hingste, men ogsaa gode Hopper, og det er vistnok de ærede Medlemmer bekendt, at i Reglen sælges de bedste Hopper til Udlandet, istedetfor at blive holdte tilbage og benyttet som Tillægshyr. Vi kunne altsaa ikke vente at opnaae noget fuldstændigt Godt uden ved at fremhjælpe baade gode Hingste og gode Hopper.

Schulin: Jeg skal tillade mig at sige et Par Ord i denne Sag. Naar jeg gaaer ind paa den, saa gaaer jeg ikke ud fra eller staaer paa det Standpunkt, hvorpaa Mange staae, og som de maaskee med Rette staae paa, jeg hørte blandt Andre den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) før nævne som sit Standpunkt, at Staten ikke skulde befatte sig med denne Industri, altsaa ikke skulde bidrage til at ophjælpe Hesteavlens eller Huusdyravlen. Det Standpunkt troer jeg imidlertid ikke er det, hvorpaa de fleste her i Salen staae, og heller ikke det, som man paa de fleste Steder i Verden staaer paa, og derfor skal jeg ikke videre indlade mig derpaa, uagtet der ganske vist kan være overmaade Meget, der taler derfor. Jeg staaer paa det Standpunkt, at det er af Interesse for Staten at see Huusdyravlen og navnlig Hesteavlens udviklet og fremhjælpe den paa forskjellige Maader. Naar jeg nu tager Sagen fra denne Side, saa kan jeg ikke sige Andet, end at det bedrøver mig i højeste Grad, at man ved denne Leilighed, hvor man skulde gaae ud paa at forbedre og fremme Hesteavlens, er gaaet frem præcis paa samme Maade, som man altid i denne Sag er gaaet frem paa her i Landet, idetmindste i en Række af Aar, det vil sige i alle de Aar, jeg kan erindre, idet man nemlig altid har gjort Forsøg i Spring, om jeg saa maa sige; man har til Hesteavlens Forbedring taget Tilløb i Spring, men er aldrig kommen videre end til det Punkt, hvor man vilde springe, saa har man holdt tilbage.